

UNDERVISNINGS
MINISTERIET

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Departementet

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20453044

Svar på spørgsmål 121 (Alm. del):

14-01-2015

I brev af 17. december 2014 har udvalget efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Adsbøl (DF) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 121:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor retten til frit valg af specialklasse eller specialskole blev frataget forældrene pr. 1. august 2012? Hvorfor har forældrene ingen umiddelbar mulighed for at anke skolelederens beslutning?”

Svar:

Det frie skolevalg gælder også for forældre til elever med behov for specialundervisning.

Hvis forældre til børn med behov for specialundervisning ønsker barnet optaget i en skole i en anden kommune (skolekommunen) efter bestemmelserne om frit skolevalg, skal henvisning til specialundervisning ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning i bopælskommunen.

Skolekommunen kan ikke henvise barnet til et mere vidtgående tilbud end det undervisningstilbud, som bopælskommunen har visiteret barnet til.

Det betyder, at forældrene har mulighed for at vælge et specialundervisningstilbud i bopælskommunen eller i en anden kommune, som svarer til det tilbud, som bopælskommunen har henvist til.

Forældrene kan ikke vælge et tilbud, der er mere vidtgående. Det er endvidere en forudsætning, at der er plads på den ønskede skole, og at skolen har et tilbud, som er relevant.

Bestemmelserne om, at det er bopælskommunens faglige vurdering af barnets undervisningsmæssige behov, der er afgørende, blev indført i

forbindelse med loven om justering af frit skolevalg over kommunegrænserne og trådte i kraft den 1. august 2012.

Loven blev vedtaget med støtte fra samtlige partier i Folketinget på nær Enhedslisten.

Ændringen af reglerne om frit skolevalg i forhold til elever med behov for specialundervisning er begrundet i ønsket om, at skolekommunen ikke skal kunne tilsidesætte en faglig vurdering, der allerede er foretaget i bopælskommunen, der med sit kendskab til de lokale undervisningstilbud og løbende kontakt til barnets evt. nuværende skole har bedre forudsætninger for at foretage den faglige vurdering af barnets undervisningsbehov.

Der blev også lagt vægt på at styrke kommunernes muligheder for en hensigtsmæssig styring og prioritering af specialundervisningsområdet, ved at vurderingskompetencen placeres hos den kommune, der endeligt skal afholde udgifterne til undervisningstilbuddet.

Med ændringen undgås ressourcespild ved, at der gennemføres flere vurderinger af det samme barn, og at barnet bliver henvist til et specifikt ressourceintensivt undervisningstilbud i en anden kommune end bopælskommunen på grund af manglende kendskab til relevante undervisningstilbud i bopælskommunen.

Der var samtidig et ønske om at imødekomme kommunernes udfordringer i forhold til serviceniveauet ved at begrænse forældrenes muligheder for at lægge pres på bopælskommunen ved at bruge det frie skolevalg.

Forældre har fortsat efter lovændringen fra 2012 mulighed for at klage over skolelederens og kommunens afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning.

Det betyder, at forældrene kan klage over bopælskommunens faglige vurdering af, hvorvidt barnet har behov for et specialundervisningstilbud i en specialklasse, specialskole eller i tilknytning til den almindelige undervisning.

Ved lovændringen om inklusion af elever i den almindelige undervisning, der også blev vedtaget af samtlige partier i Folketinget på nær Enhedslisten, blev klagerreglerne justeret, så Klagenævnet for Specialundervisning ikke kan træffe afgørelse om henvisning af en elev til en specialklasse på en bestemt skole eller til en bestemt specialskole.

I forbindelse med fremsættelse af lovforslaget (L 103 af 29. februar 2012) tilkendegav klagenævnet, at bestemmelsen alene var en tydeliggørelse af klagenævnets praksis på området.

Det er vigtigt at understrege, at kommunerne fortsat og uanset ændringerne af reglerne i 2012 er forpligtede til at give elever med ordblindhed et relevant undervisningstilbud, der kan opfylde deres behov, og at kommuner og skoler med reformen af folkeskolen har fået øgede muligheder for at give eleverne et fyldestgørende undervisningstilbud som led i almenundervisningen.

Med venlig hilsen

Christine Antorini